अन्योन्याश्लिङ्ग कृत्वा स्नेहात् संश्लिष्यचो ऽसा· — *Caus. vel cl.* 10. conjungere. Mah. 2. 735.: तवे ऽमे पुत्रशकले दृष्टवत्य् अस्मि धार्मिक । संश्लेषिते मया दैवात् कुमारः समपद्यत·

c. उप *Caus.* cohibere, inhibere, sistere. Ur. 9. 7.: रथम् उपश्लेषय·

3\. श्लिष् 10. *P.* (proprie Caus. praeced.) conjungere (v. 2. श्लिष् praef. सम्).

श्लोक् 1. *A.* (सङ्घाते *K.* वर्णने सर्जने *V.*) conjungere, componere; relinquere, creare.

श्लोक *m.* (r. श्लोक् s. श्रु) stropha. N. 15. 9.

श्लोण् 1. *P. i. q.* श्रोण्·

श्वङ्क् 1. *A. i. q.* श्रङ्क्, श्लङ्क्·

श्वच् 1. *A.* (scribitur श्वच्) *id.*

श्वठ् 10. *P.* श्वाठयामि *i. q.* 2. शठ्· *Cf.* स्वठ्·

श्वण्ठ् 10. *P.* (scribitur श्वठ्) *id.*

श्वन् *m.* (in casibus debilissimis शुन्, v. gr. 225.) canis. (Gr. κύων, κυνός = शुनस्; lat. *cani-s*, ejecto *o* vel *u*, addito *i*, sed gen. pl. *can-um* a primitivo Them. in *n*, sicut *juven-um* a *juven* = युवन्; lith. nom. *szů* = श्वा, gen. *szun-s* = शुनस्, v. gr. comp. 139.; hib. nom. *cu*, gen. et pl. *coin*; goth. *hund-s*, Them. *hunda*, adjecto *da*; russ. *sobaka* pro *sbaka*, cf. med. σπακα apud Herod. «τὴν γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι», pers. سگ *seg*, zend. nom. 𐬯𐬞𐬁 *s'pâ*, acc. 𐬯𐬞𐬁𐬥𐬆𐬨 *s'pânĕm*, (v. gr. comp. 50.).)

श्वभ्र् 10. *P.* (ut videtur, Denom. a sq.) perforare.

श्वभ्र *m.* caverna, specus. Hit. 12. 8.

श्वल्, श्वल्ल् 1. *P.* (वेगे) currere.

श्वल्क् 10. *P.* (भाषे) loqui.

श्वशुर *m.* (ut videtur, e स्वशुर, quâ formâ nituntur cognatae linguae, e स्व suus et शुर vir, v. शूर et स्वजन cognatus, स्वसृ e स्वस्त्री soror, Pott I. 126., Benfey II. 175. 176.) socer. N. 25. 2. (Goth. *svaihra*, Them. *svaihran*, cum *ai* pro *i* ex *a*, v. gr. comp. 82.; germ. vet. *suehur*, Them. *suehura*, slav. *svekr*, lith. *szeszur-s* pro *szeszura-s* mariti pater; cambro-brit. *çwegrwn*; lat. *socer* e *suocer*, gr. ἑκυρός.)

श्वश्रू *f.* (ut videtur, a श्वशुर abjecto अ, transposito उर् in रु, producto उ, sicut e. c. in भीरू *f.* a भीरु, v. gr. 244.) socrus. Sa. 3. 20. (Vid. श्वशुर et cf. lat. *socrus*, gr. ἑκυρά = श्वशुरा; goth. *svaihrô(n)*, germ. vet. *suigar*, cambro-brit. *çwegyr*, slav. *svekrvj*; fortasse lith. *ůszwě* (*uoszwě*) mariti socrus e *szuoszwě*.)

1\. श्वस् 2. *P.* श्वसिमि (v. gr. 354.) *interdum* 1. *A.* praet. mltf. अश्वसिषम् et अश्वसम्. 1) spirare, spiritum ducere. Rigv. 65. 5.: श्वसित्य् अप्सु हंसो न सीदन्; Bh. 5. 8.: श्वसन्; Hit. 34. 6.: श्वसन्न् अपि न जीवति; Mah. 3. 12544.: श्वसमाना इवा ऽऽशुगाः· 2) suspirare, gemere. In. 5. 51.: स्फुरदोष्ठी श्वसन्ती; *vid. praef.* नि· — *Caus.* recreare, reficere. R. Schl. II. 84. 18.: श्वासिता सेना वत्स्यती ऽमां विभावरीम्· (Huc traxerim lat. *spiro* cum *p* pro *v*, sicut semper in Zend. *s'p* = श्व्, de *r* pro *s* vid. gr. comp. 22. Etiam *queror, ques-tus* huc trahi posset, ita ut a gemendo dictum sit, v. Pott I. 280.)

c. आ respirare, se recolligere, se recipere *ex timore, moerore.* Bhatt. 4. 38.: आश्वसिहि मा रुदः; Mah. 3. 690.: आश्वसध्वम् मा भीः कार्या· — आश्वस्त qui respiravit etc. Sa. 6. 8.: तौ पुनर् आश्वस्तौ· — *Caus.* 1) facere ut quis respiret, animum recipiat. Mah. 1. 5406.: कुन्तीम् आश्वासयामास प्रेष्याभिश् चन्दनोदकैः· 2) animum alicui facere, alcjs animum confirmare, consolari. Bh. 11. 50.: आश्वासयामासच भीतम्; N. 11. 10.: विलपन्तीं समागम्य ना ऽऽश्वासयसि·

c. आ praef. प्रति *id.* R. Schl. II. 51. 2.: प्रत्याश्वसिहि; 58. 1.: प्रत्याश्वस्तो यदा राजा मोहात्·

c. आ praef. सम् *id.* N. 11. 29.: सा दृष्ट्वै ऽव समाश्वसत्; 73.: समाश्वसिहि मा शुचः· — *Caus.* i. q. आश्वासयामि· N. 11. 29. R. Schl. I. 17. 29.

c. उत् 1) spirare. Man. 3. 72.: उच्छ्वसन् न स जीवति; R. Schl. I. 64. 18.: नो ऽच्छ्वसिष्यामि संवत्सरशतानि; 20.: अनुच्छ्वसन्न् अभुञ्जानः· 2) suspirare, gemere.